

2. Mose 9

Septuaginta (LXX)

1 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς μωϋσῆν εἴσελθε πρὸς φαραῶ καὶ ἑρεῖς αὐτῷ τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς τῶν ἐβραίων ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου ἵνα μοι λατρεύσωσιν

2 εἰ μὲν οὖν μὴ βούλει ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν μου ἀλλ' ἔτι ἐγκρατεῖς αὐτοῦ

3 ἰδοὺ χεὶρ κυρίου ἐπέσται ἐν τοῖς κτήνεσίν σου τοῖς ἐν τοῖς πεδίοις ἐν τε τοῖς ἵπποις καὶ ἐν τοῖς ὑποζυγίοις καὶ ταῖς καμήλοις καὶ βοῦσιν καὶ προβάτοις θάνατος μέγας σφόδρα

4 καὶ παραδοξάσω ἐγὼ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνὰ μέσον τῶν κτηνῶν τῶν αἰγυπτίων καὶ ἀνὰ μέσον τῶν κτηνῶν τῶν υἱῶν ἰσραὴλ οὐ τελευτήσῃ ἀπὸ πάντων τῶν τοῦ ἰσραὴλ υἱῶν ῥητόν

5 καὶ ἔδωκεν ὁ θεὸς ὅρον λέγων ἐν τῇ αὔριον ποιήσῃ κύριος τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐπὶ τῆς γῆς

6 καὶ ἐποίησεν κύριος τὸ ῥῆμα τοῦτο τῇ ἐπαύριον καὶ ἐτελεύτησεν πάντα τὰ κτήνη τῶν αἰγυπτίων ἀπὸ δὲ τῶν κτηνῶν τῶν υἱῶν ἰσραὴλ οὐκ ἐτελεύτησεν οὐδέν

7 ἰδὼν δὲ φαραῶ ὅτι οὐκ ἐτελεύτησεν ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν υἱῶν ἰσραὴλ οὐδὲν ἐβαρύνθη ἡ καρδία φαραῶ καὶ οὐκ ἐξαπέστειλεν τὸν λαόν

8 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς μωϋσῆν καὶ ααρὼν λέγων λάβετε ὑμεῖς πλήρεις τὰς χεῖρας αἰθάλης καμιναίας καὶ πασάτω μωϋσῆς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐναντίον φαραῶ καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ

9 καὶ γενηθήτω κονιορτὸς ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν αἰγύπτου καὶ ἔσται ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐπὶ τὰ τετράποδα ἔλκη φλυκτίδες ἀναζέουσai ἐν τε τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐν τοῖς τετράποσιν καὶ ἐν πάσῃ γῇ αἰγύπτου

10 καὶ ἔλαβεν τὴν αἰθάλην τῆς καμιναίας ἐναντίον φαραῶ καὶ ἔπασεν αὐτὴν μωϋσῆς εἰς τὸν οὐρανόν καὶ ἐγένετο ἔλκη φλυκτίδες ἀναζέουσai ἐν τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐν τοῖς τετράποσιν

11 καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ φαρμακοὶ στήναι ἐναντίον μωϋσῆ διὰ τὰ ἔλκη ἐγένετο γὰρ τὰ ἔλκη ἐν τοῖς φαρμακοῖς καὶ ἐν πάσῃ γῇ αἰγύπτου

12 ἐσκήληρυνεν δὲ κύριος τὴν καρδίαν φαραῶ καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν καθὰ συνέταξεν κύριος

13 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς μωϋσῆν ὀρθρισον τὸ πρωὶ καὶ στήθι ἐναντίον φαραῶ καὶ ἑρεῖς πρὸς αὐτόν τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς τῶν ἐβραίων ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου ἵνα λατρεύσωσίν μοι

14 ἐν τῷ γὰρ νῦν καιρῷ ἐγὼ ἐξαποστέλλω πάντα τὰ συναντήματά μου εἰς τὴν καρδίαν σου καὶ τῶν θεραπόντων σου καὶ τοῦ λαοῦ σου ἵν' εἰδῇς ὅτι οὐκ ἔστιν ὡς ἐγὼ ἄλλος ἐν πάσῃ τῇ γῇ

15 νῦν γὰρ ἀποστείλας τὴν χεῖρα πατάξω σε καὶ τὸν λαόν σου θανάτῳ καὶ ἐκτριβήσῃ ἀπὸ τῆς γῆς

16 καὶ ἔνεκεν τούτου διετηρήθης ἵνα ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν ἰσχύν μου καὶ ὅπως διαγγελῇ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ

17 ἔτι οὖν σὺ ἐμποιῇ τοῦ λαοῦ μου τοῦ μὴ ἐξαποστεῖλαι αὐτούς

18 ἰδοὺ ἐγὼ ὣω ταύτην τὴν ὥραν αὐριον χάλαζαν πολλὴν σφόδρα ἥτις τοιαύτη οὐ γέγονεν ἐν αἰγύπτῳ ἀφ' ἧς ἡμέρας ἔκτισται ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης

19 νῦν οὖν κατάσπευσον συναγαγεῖν τὰ κτήνη σου καὶ ὅσα σοί ἐστιν ἐν τῷ πεδίῳ πάντες γὰρ οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ κτήνη ὅσα ἂν εὑρεθῇ ἐν τῷ πεδίῳ καὶ μὴ εἰσέλθῃ εἰς οἰκίαν πέση δὲ ἐπ' αὐτὰ ἡ χάλαζα τελευτήσῃ

20 ὁ φοβούμενος τὸ ῥῆμα κυρίου τῶν θεραπόντων φαραῶ συνήγαγεν τὰ κτήνη αὐτοῦ εἰς τοὺς οἴκους

21 ὃς δὲ μὴ προσέσχεν τῇ διανοίᾳ εἰς τὸ ῥῆμα κυρίου ἀφῆκεν τὰ κτήνη ἐν τοῖς πεδίοις

22 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς μωυσῆν ἔκτεινον τὴν χειρὰ σου εἰς τὸν οὐρανόν καὶ ἔσται χάλαζα ἐπὶ πᾶσαν γῆν αἰγύπτου ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ κτήνη καὶ ἐπὶ πᾶσαν βοτάνην τὴν ἐπὶ τῆς γῆς

23 ἐξέτεινεν δὲ μωυσῆς τὴν χεῖρα εἰς τὸν οὐρανόν καὶ κύριος ἔδωκεν φωνὰς καὶ χάλαζαν καὶ διέτρεχεν τὸ πῦρ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἔβρεξεν κύριος χάλαζαν ἐπὶ πᾶσαν γῆν αἰγύπτου

24 ἦν δὲ ἡ χάλαζα καὶ τὸ πῦρ φλογίζον ἐν τῇ χαλάξῃ ἡ δὲ χάλαζα πολλὴ σφόδρα σφόδρα ἥτις τοιαύτη οὐ γέγονεν ἐν αἰγύπτῳ ἀφ' οὗ γεγένηται ἐπ' αὐτῆς ἔθνος

25 ἐπάταξεν δὲ ἡ χάλαζα ἐν πάσῃ γῇ αἰγύπτου ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους καὶ πᾶσαν βοτάνην τὴν ἐν τῷ πεδίῳ ἐπάταξεν ἡ χάλαζα καὶ πάντα τὰ ξύλα τὰ ἐν τοῖς πεδίοις συνέτριψεν ἡ χάλαζα

26 πλὴν ἐν γῇ γεσεμ οὗ ἦσαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ οὐκ ἐγένετο ἡ χάλαζα

27 ἀποστείλας δὲ φαραῶ ἐκάλεσεν μωυσῆν καὶ ααρὼν καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡμάρτηκα τὸ νῦν ὁ κύριος δίκαιος ἐγὼ δὲ καὶ ὁ λαός μου ἄσεβεῖς

28 εὐξασθε οὖν περὶ ἐμοῦ πρὸς κύριον καὶ παυσάσθω τοῦ γενηθῆναι φωνὰς θεοῦ καὶ χάλαζαν καὶ πῦρ καὶ ἐξαποστελῶ ὑμᾶς καὶ οὐκέτι προσθήσεσθε μένειν

29 εἶπεν δὲ αὐτῷ μωυσῆς ὥς ἂν ἐξέλθω τὴν πόλιν ἐκπετάσω τὰς χειράς μου πρὸς κύριον καὶ αἱ φωναὶ παύσονται καὶ ἡ χάλαζα καὶ ὁ ὑετός οὐκ ἔσται ἔτι ἵνα γνῶς ὅτι τοῦ κυρίου ἡ γῆ

30 καὶ σὺ καὶ οἱ θεράποντές σου ἐπίσταμαι ὅτι οὐδέπω πεφόβησθε τὸν κύριον

31 τὸ δὲ λίνον καὶ ἡ κριθὴ ἐπλήγη ἡ γὰρ κριθὴ παρεστηκυῖα τὸ δὲ λίνον σπερματίζον

32 ὁ δὲ πυρὸς καὶ ἡ ὀλύρα οὐκ ἐπλήγη ὄψιμα γὰρ ἦν

33 ἐξηλθεν δὲ μωυσῆς ἀπὸ φαραῶ ἐκτὸς τῆς πόλεως καὶ ἐξεπέτασεν τὰς χεῖρας πρὸς κύριον καὶ αἱ φωναὶ ἐπαύσαντο καὶ ἡ χάλαζα καὶ ὁ ὑετός οὐκ ἔσταξεν ἔτι ἐπὶ τὴν γῆν

34 ἰδὼν δὲ φαραῶ ὅτι πέπαιται ὁ ὑετός καὶ ἡ χάλαζα καὶ αἱ φωναὶ προσέθετο τοῦ ἁμαρτάνειν καὶ ἐβάρυνεν αὐτοῦ τὴν καρδίαν καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ

35 καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδιά φαραῶ καὶ οὐκ ἐξαπέστειλεν τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ καθάπερ ἐλάλησεν κύριος τῷ μωυσῇ

